

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **Y. E. M.**, narozený dne X
státní příslušnost X
zastoupený Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.
sídlem Poděbradská 5, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2024, č. j. MV-184879-5/OAM-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobce se žalobou podanou dne 9. 2. 2024 u Krajského soudu v Ústí nad Labem a došlou dne 20. 2. 2024 Městskému soudu v Praze (dále též „soud“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Odboru azylové a migrační politiky žalovaného Ministerstva vnitra (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým mu byla uložena povinnost uhradit

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

nedoplatek na nákladech spojených se zajištěním žalobce za účelem správního vyhoštění ve výši 2.889 Kč a uhradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

2. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že dne 3. 11. 2023 vydala Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, rozhodnutí o zajištění cizince (žalobce) č. j. KRPA-365791-10/ČJ-2023-000022-ZSV (dále jen „*rozhodnutí policie o zajištění*“) podle § 124 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 124 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 11. 2023. Doba zajištění byla stanovena na 14 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.
3. Dne 15. 11. 2023 vydal žalovaný rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců č. j. OAM-1547/BE-VL17-VL18-PS-2023 (dále jen „*rozhodnutí ministerstva o zajištění*“) podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „*zákon o azylu*“). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 11. 2023. Doba trvání zajištění zde byla stanovena do 6. 5. 2024.
4. Dle napadeného rozhodnutí byl žalobce dne 3. 11. 2023 umístěn do Zařízení pro zajištění cizinců Balková (dále jen „*ZZC Balková*“) a dne 12. 1. 2024 byl odtud propuštěn.
5. Žalovaný na základě podkladů, které měl k dispozici, dospěl k závěru, že mu v období, kdy byl žalobce zajištěn na základě rozhodnutí policie o zajištění, tj. od 3. 11. 2023 do 15. 11. 2023, vznikly náklady ve výši 1.344 Kč za stravu a 1.560 Kč za ubytování, neboť vyhláškou ministra vnitra č. 447/2005 Sb. jsou náklady na stravu stanoveny ve výši 112 Kč za osobu za kalendářní den a za ubytování ve výši 130 Kč za osobu za kalendářní den. Z celkové částky nákladů na zajištění ve výši 2.904 Kč žalobce uhradil 15 Kč, žalovaný proto uzavřel, že žalobce je povinen doplatit částku ve výši 2.889 Kč.

II. Žaloba

6. V *prvním žalobním bodu* žalobce vznáší námitku, že mu nikdy nebyla předána do vlastních rukou výše označená rozhodnutí o zajištění ani rozhodnutí o ukončení zajištění. Právní zástupce tedy tato rozhodnutí nemá k dispozici a nemohl se s jejich obsahem seznámit.
7. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce namítá, že je nepřípustné, aby hradil náklady spojené se zajištěním v zařízení, do kterého byl umístěn v důsledku chybného postupu žalovaného.
8. Žalobce uvedl, že v současnosti je umístěn ve Výchovném ústavu Pšov jako nezletilý cizinec bez doprovodu, kam byl přemístěn poté, co ke svému úvodnímu sdělení, že je mu 17 let, doložil další dokumenty. Žalobcovo zajištění v ZZC Balková bylo tedy ukončeno předčasně z důvodu jeho nezletilosti.
9. Žalobce tvrdí, že při veškerém kontaktu s úřady zdůrazňoval, že je nezletilý a prokazoval se kopií svého rodného listu, z něhož vyplývá, že je mu 17 let. Pokud správní orgány shledaly žalobcovo zajištění jako nezbytné, byly povinny řídit se ust. § 141 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, a to minimálně do doby odstranění pochybností o jeho věku. Umístěním žalobce v ZZC Balková došlo k porušení jeho práv a k ohrožení jeho bezpečnosti. Žalobce svůj názor opírá rovněž o rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 19. 5. 2021, č. j. 41 A 15/2021-22, dle jehož bodu 36 je žalovaný oprávněn přistoupit k

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

zajištění cizince za podmínek stanovených pro zletilé teprve poté, co odstranil pochybnosti o tom, že se může jednat o nezletilce.

10. Žalobce je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), a to konkrétně s ustanovením § 2 odst. 1, neboť žalovaný nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, s ustanovením § 3, neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, s ustanovením § 50 odst. 2 a 3, neboť si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí, a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, pročez napadené rozhodnutí nelze považovat na přesvědčivé, s ustanovením § 50 odst. 4, neboť žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, s ustanovením § 52, neboť žalovaný neprovedl důkazy, které jsou nezbytné ke zjištění stavu věci, a s ustanovením § 68 odst. 3, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se úvah, kterými se žalovaný řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí, je nedostatečné.
11. Žalobce dále shledává rozpor napadeného rozhodnutí s čl. 3 odst. 9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, neboť žalovaný v průběhu celého řízení nezohlednil, že žalobce jakožto nezletilá osoba bez doprovodu je zranitelnou osobou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu.
12. Žalobce namítal rovněž porušení § 124 zákona o pobytu cizinců, neboť se domnívá, že byl zajištěn v rozporu s touto právní úpravou.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný s žalobními námitkami nesouhlasil a navrhl zamítnutí žaloby.
14. Ve vztahu k prvnímu žalobnímu bodu žalovaný rozporoval tvrzení žalobce, že rozhodnutí policie o zajištění neměl k dispozici a nebylo mu nikdy předáno do vlastních rukou. Žalovaný sdělil, že převzetí rozhodnutí policie o zajištění bylo dne 3. 11. 2023 stvrzeno podpisem žalobce a přítomné paní Mgr. R. K., pracovnice Městské části Praha 11, OSPOD. Vzhledem k tomu, že žalobce proti tomuto rozhodnutí nijak nebrojil, je třeba v souladu se zásadou presumpce správnosti správních aktů vycházet z toho, že rozhodnutí o zajištění je zákonné.
15. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje za dostatečně podrobné, přezkoumatelné a zákonné. Uvedl, že výše nákladů, které byly vynaloženy na uspokojení základních potřeb žalobce (ubytování, stravování), je stanovena vyhláškou ministra vnitra č. 447/2005 Sb., kterou se stanoví výše nákladů na ubytování, stravování a přepravu po území České republiky cizince zajištěného za účelem správního vyhoštění (dále jen „*vyhláška č. 447/2005 Sb.*“) přičemž není rozhodné, ve kterém zařízení pro zajištění cizinců byl žalobce umístěn. Námitky uplatněné v žalobě jsou podle názoru žalovaného pro účely stanovení povinnosti úhrady nákladů spojených se zajištěním za účelem správního vyhoštění zcela irelevantní.

IV. Soudní přezkum

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

1. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení ve lhůtě stanovené soudem nesouhlas s takovým postupem nevyjádřili.
2. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
3. Soud se v první řadě zabýval otázkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, k níž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
4. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí může dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívat v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů, neboť důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).
5. K uvedenému soud doplňuje, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Afs 212/2006-76 ze dne 19. 2. 2008). Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).
6. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí soud došel k závěru, že rozhodnutí není stíženo vadou nepřezkoumatelnosti, neboť žalovaný srozumitelně a dostatečně podrobně popsal, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle kterých právních norem rozhodl a jakými úvahami se přitom řídil. K vydání napadeného rozhodnutí měl žalovaný rovněž dostatečné podklady, neboť při stanovení výše nedoplatku, jehož uhrazení bylo žalobci uloženo, žalovaný vycházel z rozhodnutí policie o zajištění, z Konečného vyúčtování nákladů dodaného Správou uprchlických zařízení Ministerstva vnitra a řídil se rovněž vyhláškou č. 447/2005 Sb.
7. K vypořádání žalobních námitek soud úvodem připomíná, že napadené rozhodnutí ukládá žalobci povinnost k úhradě těch nákladů, které byly spojeny s jeho zajištěním od. 3. 11.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

2023 do 15. 11. 2023, tedy v období, kdy byl žalobce zajištěn na základě shora označeného rozhodnutí policie o zajištění.

8. Protože podstata žalobní argumentace spočívá v tvrzení, že žalobce nemůže být povinen hradit náklady spojené se zajištěním, které bylo v rozporu se zákonem, zabýval se soud v první řadě otázkou, zda je oprávněn přezkoumat také rozhodnutí policie o zajištění, na něž je napadené rozhodnutí o uložení povinnosti k úhradě nákladů spojených se zajištěním žalobce přímo navázané.
9. Podle ust. § 75 odst. 2 s. ř. s. *soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí. Byl-li závazným podkladem přezkoumávaného rozhodnutí jiný úkon správního orgánu, přezkoumá soud k žalobní námitce také jeho zákonnost, není-li jím sám vázán a neumožňuje-li tento zákon žalobci napadnout takový úkon samostatnou žalobou ve správním soudnictví.*
10. Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
11. Podle ust. § 172 odst. 4 zákona o pobytu cizinců *žaloba proti rozhodnutí o zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení musí být podána do 15 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu a podává se prostřednictvím policie nebo u příslušného soudu. V případě, že je žaloba podána prostřednictvím policie, policie předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 pracovních dnů ode dne doručení žaloby. V případě, že je žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis. Policie předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 pracovních dnů. Zároveň policie své vyjádření k žalobě doručí cizinci.*
12. Rozhodnutí policie o zajištění je samostatným úkonem správního orgánu, který bez nejmenších pochyb splňuje definici rozhodnutí uvedenou v § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se v jeho důsledku zejména měnila a rušila mnohá žalobcova práva a byly závazně určeny některé jeho povinnosti. Také § 172 odst. 4 zákona o pobytu cizinců upravuje výslovně způsob (a tedy i možnost) podání žaloby proti rozhodnutí o zajištění cizince. Žalobce tedy byl oprávněn napadnout rozhodnutí o zajištění samostatnou správní žalobou. Jak soud ověřil, o této možnosti byl žalobce v rozhodnutí policie o zajištění v rámci poučení informován, stejně jako o tom, že tak lze učinit do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím policie či u krajského soudu, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí.
13. S ohledem na požadavek právní jistoty se v případě správních aktů uplatňuje zásada presumpce jejich správnosti, podle níž jsou tyto akty považovány za bezvadné, tedy mající právní účinky, dokud nejsou stanoveným postupem opraveny nebo zrušeny (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2004, sp. zn. 20 Cdo 1280/2003, nebo rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1393/97, a ze dne 17. 12. 1998, sp. zn. 3 Cdon 109/96).
14. Presumpce správnosti však svědčí pouze pravomocným rozhodnutím (viz rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2021, č. j. 7 As 420/201931, bod 15). Lze také doplnit, že se musí jednat skutečně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

o správní akt, nikoli o nicotný akt, tzv. paakt. K tomu soud konstatuje, že rozhodnutí policie o zajištění netrpí nicotností, neboť byl vydán správním orgánem, který k tomu měl pravomoc, a netrpí ani jinými závažnými vadami.

15. Pokud jde o zmíněnou právní moc rozhodnutí, jejím předpokladem je podle ust. § 73 odst. 1 správního řádu oznámení rozhodnutí. Právní zástupce žalobce namítal, že se s rozhodnutím o zajištění nemohl seznámit, neboť žalobci nebylo předáno, jak žalobce tvrdil. Soud však ze správního spisu zjistil, že v závěru rozhodnutí policie o zajištění je uvedeno: „Převzal dne 03. 11. 2023 v 8:50 h“ a vedle jména žalobce se nachází podpis, který je sice nečitelný, avšak vizuálně se v zásadě shoduje s podpisem na doručence napadeného rozhodnutí, jehož převzetí žalobce nerozporoval. Dále je zde podpis tlumočnice MVDr. S. D. Ph.D., podpis nrap. S. H., vrchního inspektora, jakožto oprávněné úřední osoby a další podpis, který je nečitelný a nepředepsaný jménem, avšak uvozený slovy „Za OSPOD P11:“.
16. Na základě výše uvedeného má soud za dostatečně prokázané, že žalobce rozhodnutí o zajištění převzal, tj. bylo mu oznámeno, a to za přítomnosti tlumočnice a pracovníka orgánu sociálně – právní ochrany dětí. Žalobce tedy byl s obsahem rozhodnutí o zajištění obeznámen a mohl proti němu podat žalobu, což však neučinil.
17. Soud shrnuje, že rozhodnutí policie o zajištění je pravomocným rozhodnutím, který žalobce mohl napadnout samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Protože tak v zákonem stanovené lhůtě neučinil, je třeba tento správní akt pokládat za zákonný a správný.
18. Je namístě zopakovat a zdůraznit, že předmětnou žalobou žalobce brojí proti rozhodnutí o uložení povinnosti k úhradě nákladů spojených s jeho zajištěním. Soud v rámci přezkumu rozhodnutí tohoto druhu musí zkoumat zejména, zda je rozhodnutí srozumitelně a dostatečným způsobem odůvodněné, zda měl správní orgán k jeho vydání dostatek podkladů, dále se soud (pokud je to namítáno) může zabývat například tím, zda správní orgán správně vypočítal výsledné částky, jejichž zaplacení adresátu rozhodnutí uložil. Námitky žalobce však de facto nesměřují proti napadenému rozhodnutí, ale výhradně proti samotnému zajištění žalobce. Jak již soud vysvětlil, rozhodnutí policie o zajištění, jež bylo podkladem pro napadené rozhodnutí, však nemůže být nyní předmětem soudního přezkumu. Žalobcovy námitky by eventuálně bylo možné chápat jako směřující proti zásahu správního orgánu, který spočíval v umístění do nesprávného typu zařízení pro zajištění cizinců. V takovém případě by však bylo nutné zvolit jiný žalobní typ, a sice žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s., kterou je možné podat do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce o nezákonném zásahu dozvěděl, nejpozději však do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Žalobce byl dle žaloby a rovněž dle napadeného rozhodnutí do ZZC Balková umístěn dne 3. 11. 2023, avšak svou žalobu podal dne 9. 2. 2024, i kdyby tedy soud žalobce vyzval, aby zvážil změnu žalobního typu, musela by být žaloba pro opožděnost odmítnuta.
19. Z výše uvedených důvodů se soud nemůže zabývat námitkami, které se týkají oprávněnosti zajištění žalobce a podmínek jeho zajištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

20. Podle ust. § 182 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *Ministerstvo právním předpisem stanoví výši nákladů na ubytování, stravování a přepravu po území cizince zajištěného za účelem správního vyhoštění.*
21. Podle ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 447/2005 *náklady na stravu poskytnutou cizinci zajištěnému za účelem správního vyhoštění činí 112,- Kč na osobu za kalendářní den.*
22. Podle ust. § 1 odst. 2 vyhlášky č. 447/2005 *náklady na ubytování poskytnuté cizinci zajištěnému za účelem správního vyhoštění činí 130,- Kč na osobu za kalendářní den.*
23. Pokud jde o výši nákladů, jejichž náhrada byla žalobci napadeným rozhodnutím uložena, soud se ztotožňuje s žalovaným, že pro její určení nebylo rozhodné, v jakém konkrétním zařízení pro zajištění cizinců byl žalobce zajištěn. Ustanovení § 182 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ani vyhláška č. 447/2005 Sb. pro účely stanovení nákladů na ubytování, stravování a přepravu cizince zajištěného za účelem správního vyhoštění nerozlišují typy zařízení pro zajištění cizinců. Žalobce byl v období od 3. 11. 2023 do 15. 11. 2023 prokazatelně zajištěn, což ostatně ani nesporné. Pokud byl v této době žalobce zajištěn v nesprávném typu zařízení a vznikla-li mu v souvislosti s takovým postupem újma, nelze její náhradu řešit nezaplacením nákladů vzniklých v souvislosti se zajištěním.
24. Na základě shora uvedených úvah soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení soud rozhodl pod výrokem II. v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému však v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. listopadu 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.